

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Ølsker, Butsker, Bø og Klemens.

Ansvarshavende Udgiver:

Otto Gornitzka. - Telefon 74.

Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 360

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - - - 6 Ø.

Fredag den 11. Januar

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1935

Prærieliv.

Fortælling fra Kansas.

—o—

Der var begaaet et Mord i Nærheden af Red Fox Run, en Gren af Smocky Hill Floden i det vestlige Kansas.

Et Mord var ingen Sjældenhed i de Dage, thi af de atten Mænd, der laa begravet paa højre Bred af Red Fox Run, havde ikke en eneste fundet en naturlig Død. Af disse 18 var de 11 dræbt i Løbet af en enkelt Sommer, da de forøvede Indianerbønder drev Jagt paa de hvide. Fire var bleven dræbt i Værtshuse, og tre af Wild Horse Smith, en af de mest berygtede Mænd, der havde fundet til Red Fox Run.

Wild Horse Smith blev vel paa-grebet straks efter, at Ugeringen var begaaet, men hans Kammerater godtgjorde for Retten, at det var Smith, der først var bleven angrebet af de myrdede, men han havde altid haft Held til at fælde sit Offer ved første Skud. Efter denne Forklaring maatte Dommeren frikende Smith, og han blev et Mønster for de mange onde og en Skræk for de faa gode.

Han var en høj, mager Mand, omtrent 35 Aar, med graa Øjne og langt, sort Haar, men lige saa blottet for Skæg som Sletterne ved Red Fox Run for Træer.

Nogle Familier havde bosat sig i den Del af Staten, hvor Smith opholdt sig, for at dyrke de frugtbare Jorder. Blandt disse Familier var ogsaa Zachary Bowman, hvis ældste Datter — Sarah — var en Skønhed paa 20 Aar. Da der i Red Fox Run kun var faa unge Piger, der kunde maale sig med hende i personlig Elskværdighed, blev Sarah selvfølgelig højt beundret af en Del unge Mænd, deriblandt Wild Horse Smith.

Der var desuden en ung Mand ved Navn Henzy, som var Sarah meget hengiven, og endnu en tredje, som hed Frank Colton, der lagde deres Kærlighed for den unge Piges Fødder. Colton var en ung kraftig Mand med et smukt Ydre og en fast og bestemt Karakter.

Imidlertid forstod Sarah at vælge blandt sine Tilbedere, saa ingen af dem følte sig foretrukken. Og dog foretrak hun en, hvis Kærlighedserklæring altid vilde være hende velkommen, og hvis Ord klang som Musik i hendes Øren. Denne ene var Frank Colton, men han kendte ikke sin egen Lykke, thi han var en Del tilbageholden og havde aldrig erklæret Sarah sin stille Kærlighed.

Beboerne talte meget om, hvem der vilde blive den lykkelige, og de velunderrettede troede at Valget stod imellem Wild Horse Smith, Henzy og Frank Colton. Man antog dog for almindeligt, at den første vilde blive foretruk-

ket, for det vilde ikke være raadeligt at sætte sig op imod ham, og han vilde ikke betænke sig paa at gøre det af med mulige Rivaler.

Enten det nu var for Sarah Bowmans Skyld eller ikke, saa blev der forøvet et Mord i Red Fox Run. Liget af den myrdede blev fundet ved Flodbreden to Mil fra Kolonien, og da det blev bragt ind til Byen, var alle enige om, at det var Liget af den unge Henzy.

Han var ikke bleven dræbt af Indianere — det kunde den mest uerfarne se, for naar undtaget Mærkerne af Kuglerne, var Legemet ikke lemlæstet. Hans Dragt saa aldeles ud som Dagen i Forvejen, da han var reden ud sammen med Frank Colton.

Sarah Bowman blev paa samme Tid kastet paa Sygelejet, og man mente, at det var Sorg over Henzys Død.

Inden Henzy som den 19. blev begravet paa Banken overfor Red Fox Run, blev der nedsat et Raad bestaaende af tolv af de mest oplyste Beboere, og til dets Formand valgtes Wild Horse Smith. Det var naturligvis ingen lovlig Domstol, men da der ingen Myndigheder fandtes paa Stedet, og der var over 100 eng. Mil til de nærmeste, blev man enige om, at følge de sædvanlige Regler under saadanne Omstændigheder. Raadet undersøgte Liget og indhentede Oplysninger om, hvem der havde været sammen med Henzy, men da Raadet ikke kunde faa andre Oplysninger end de allerede kendte, begav de sig med al Højtidelighed ind i Cogote Salon for at udgranske Hemmeligheden.

Frank Colton havde mange Venner i Kolonien, da han var en tro, ædruelig og flittig Mand, men efter den Maade, hvorpaa Formanden for det edsvorne Raad fremlagde Sagen, tvivlede hans Venner om at han stod til at redde. At han ikke var set siden Dag, han red bort sammen med Henzy, gjorde heller ikke Sagen bedre. Det vakte derfor ikke større Forbauselse, da de edsvorne afgav den Kendelse, at Henzy var bleven myrdet med et Skydevaaben, og at Frank Colton var den, der havde affyret Skuddene.

To Uger var forløbne, og endnu var Frank Colton ikke vendt tilbage, ret som han frygtede det Sted, hvor Brøden var begaaet. Man gjorde alt parat til at hænge ham, saa snart han lod sig se.

Der var stort Røre i Kolonien, da man den femtende Dag saa Røg stige op fra Skorstenen i Frank Coltons Hytte. En øjeblikkelig Undersøgelse viste, at Ejeren var kommen hjem.

Efter et Par Timers Forløb begav det edsvorne Raad sig til Coltons Hus under Anførelse af Wild Horse Smith. Efter at have omringet Bygningen, befalede de

Colton at komme ud. Til deres store Forbauselse saa de Frank træde frem med oprejst Pande og opbunden Arm, idet han forundret saa paa de forsamlede.

Som Formand for Raadet var det Wild Horse Smiths Pligt — hvilken han ogsaa efterkom med største Beredvillighed og Glæde — at tilkendegive Frank, at han var Arrestant og Aarsagen hertil.

De tolv Mænd saa, at Frank Colton blev ligbleg i Ansigtet, og at han maatte støtte sig til Huset for ikke at falde idet han udbrød: „Henzy myrdet.“

„Han er Nummer 19 der oppe paa Bakken“, svarede Smith idet han pegede i denne Retning.

„Vi vil underkaste Dig et ærligt Forhør, Frank, men Du maa straks vide at alt er imod Dig, og hele Befolkningen her er af den Mening, at Du er den, der har dræbt Henzy“, sagde en af Mændene, en ivrig Forsvarer af Lov og Ret i Kolonien.

Frank Colton nægtede straks at være skyldig i Henzy's Død, men det var for sent. Han blev arresteret og ført til Cotey Salon, hvor et Raad af edsvorne straks blev nedsat med Wild Horse Smith som Dommer.

Forhøret, der gik for sig med utrolig Hurtighed, overværedes af alle Beboerne med Undtagelse af Sarah Bowman, der endnu laa syg. Det blev under Forhøret konstateret, at Frank Colton var den Person, der sidst var set sammen med den myrdede ligesom det konstateredes, at han selv var saaret, at han var flygtet og havde været borte i over to Uger, og endelig at der var et Motiv til Udaaden, idet han og den dræbte begge var Friere til den samme unge Pige. Dertil kom den Omstændighed, at der i den senere Tid havde hersket et mindre godt Forhold mellem dem. Retten kom derfor til det Resultat, at Frank Colton var skyldig i det, han var anklaget for.

Wild Horse Smith, der troede at have noget Kendskab til juridisk Rettergang, spurgte Frank, om han havde noget at fremføre til sit Forsvar. I modsat Fald vilde hans Dødsdom blive fuldbyrdet.

Til sit Forsvar forklarede Frank: Han forlod Kolonien i Selskab med Henzy. De havde altid været gode Venner, og han skiltes fra ham omtrent en Mil op ad Floden, hvorefter han fortsatte sin Vej til Fort Harker, hvor han ventede at modtage nogle Penge fra sit Hjem i Øststaterne. Da han befandt sig ti engelske Mil fra Kolonien, blev der skugt paa ham af en eller flere Personer, der havde skjult sig ved Vejen. Han blev alvorlig saaret i den ene Arm og vilde være vendt tilbage, hvis han ikke havde truffet en Afdeling Soldater, der kom fra Pond Creek, og hvis Lægeydede ham den før-

ste øjeblikkelige Hjælp og førte ham til Fort Harker. Her maatte han blive i 10 Dage, for at Saaret kunde lægessaa meget, at han kunde taale Hesteridt.

Frank, der ved denne ligefremme Argumentation gjorde Rede for alt, hvad der var passeret, troede derved at have overbevist Retten om, at han var uskyldig, men Rettens Medlemmer var forud indtaget mod ham og skyndte sig at dømme ham til at dø ved Strikken. Formanden pegede paa det gamle Elmetræ ved Cotey Salon, som et passende Sted til Dommens Fuldbyrdelse.

Frank Colton blev straks ført hen til det Træ, hvor Hængningen skulde foregaa. Men nu indtraf en uventet Begivenhed. Bleg som et Lig og med flagrende Haar kom Sarah Bowman ilende og slog Armene om Frank Colton, idet hun raabte: „Folkens! I er ved at gøre Jer selv til Mordere!“

Selv de modigste for forskrækket tilbage.

„Ønsker I at vide, hvem der har myrdet Henzy?“ spurgte hun med Blikket rettet paa Wild Horse Smith.

„Ja, ja“, raabte Forsamlingen.

„Saa grib ham Jeg har set ham begaa Mordet. Der staar han!“

Og Sarah pegede paa Wild Horse Smith.

„Det er Løgn!“ skreg han rasende.

„Grib ham inden han flygter!“ raabte hun.

Mændene greb deres Pistoler og lagde Haand paa Smith.

Sarah forklarede nu, at hun den Morgen, Mordet blev forøvet, havde gaaet langs Floden for at finde nogle Blomster, der skulde bruges til et medicinsk Afkog, og hun havde da set, at Henzy og Frank Colton havde givet hinanden Haanden til Afsked. Hun havde derefter set Wild Horse Smith ride ind i en Dal, og straks efter hørte hun tre Skud. Et Øjeblik senere galopperede Smith bort paa sin Hest ligesom for at forfølge Colton. Wild Horse Smith er den eneste Mand i denne Del af Landet som har en Spencer-Riffel, vedblev hun, „her er tre Patronhylstre, som jeg fandt ved Henzys Lig. Lad os se, hvis Riffel de passer til.“

Patronhylstrene gik fra Mand til Mand, og det viste sig, at de passede til Smiths Riffel, og de tre Kugler, der var fundet i den myrdedes Lig, stammede ligeledes derfra. Frank Colton fremviste desuden en lignende Kugle, der var taget ud af hans Arm.

Stemningen vendte sig hurtig. Hver Mand iattog nøje enhver af Smiths Bevægelser, for at han ikke skulde slippe fra dem.

Tænderskændende tilstod Wild Horse Smith sin Brøde, og han blev straks klynget op i Træet bag ved Cotey Salon, og i det

samme Reb, som var tiltænkt Colton. Han blev den tyvende, der blev begravet paa Banken ovenfor Floden, og paa hans Grav blev sat et Brædt med Indskriften: „Wild Horse Smith hængt for Mordet paa Henzy.“

— Sarah Bowman blev kort efter Fru Colton, og Frank var overbevist om, at hun var den bedste og kærligste Hustru, som tænkes kunde.

Om Honning.

—o—

N. S. Kjærsgaard skriver i Fyns Tid:

Ordet Honning træffer man næsten saa langt tilbage som Historien rækker. I det gamle Testamente er ofte berettet om Honningens gode Egenskaber, og af Bibelen fremgaar, at Honning, Mælk og Brød var Hebræernes vigtigste Næringsmiddel, og i et af Salomons Ordsprog hedder det: „Spis Honning min Sønn, for den er god“. De gamle Kulturfolk satte ligesaa Honning højt som Helbredelses- og Nydelsesmiddel og mente at kunne forlænge Livet ved rigelig Nydelse deraf. Muhamedanernes hellige Bog „Koranen“ fortæller, at en Mand kom til Profeten og meddelte, at hans Broder var meget syg. Profeten sagde da:

„Giv ham Honning“. Og da Manden atter kom og meddelte, at Sygdommen alligevel tiltog, svarede Muhamed: „Giv din Broder Honning og Honning og atter Honning, thi Gud siger Sandhed, og din Broders Legeme har løjet“, og det berettes, at Sygdommen overvandt ved fortsat Nydelse af Honning. Og alle, der har spist Honning i en længere Aarrække, kan vel daarligt undvære den daglige Nydelse deraf. Erfaringen har jo vist, at Honning besidder mange udmærkede Egenskaber og er anset for at være godt mod Gigt, Hoste, Forkølelse og Saar. Naar Slimhinderne i Hals og Svælg er irriteret og betændte, er et Glas varmt, kogt Vand, tilsat en stor Teskefuld Honning, af god Virkning. Naar Hosten forstyrres ens Nattesøvn, er lunkent Honningvand ogsaa lindrende; varmt Honningvand, nydt lige inden man gaar til Rø, virker ofte beroligende paa Nerverne. Mod ætsende Ting i Øjet er Honning godt, Mod sprukken Hud og Saar virker den helbredende og lægende.

Og nydt som Næringsmiddel paa Brødet er den anerkendt baade af gammel og ung, syg og sund, som varmende og blodfornyende; den har tillige en heldig Indflydelse paa Fordøjelsen og virker mild og afførende. Har man aldrig brugt Honning før, maa man nyde den med Maade i Begyndelsen, særlig naar Maven ikke er helt god i Forvejen.

Honning har tillige den gode Egenskab, at den næsten gaar over i Blodet, uden at Fordøjelsesorganerne behøver noget videre Arbejde dermed; den er saa let oploselig, at Lever og Nyrer har let ved at udsandre den meget lille Bestanddel, som er ufordøjelig. Trods det, at Honning saaledes er et meget værdifuldt Næringsmiddel, er det ganske sikkert, at kun en lille Del af Danmarks Befolkning har smagt den, endsige nyder den til Stadighed. Nyd den daglig! Smør den paa Brød og nyd den Morgen og Aften; har man ikke raad til at købe den, avl da selv Honning til eget Forbrug. De, der har daarlige Appetit og ondt ved at faa Maden ned, vil hurtigt erfare, at Honning lokker et Brød mere ned; men det maa selvfølgelig være ren og ægte Honning, der ikke kan være blandet med andre Sødestoffer som Sukker eller Glycerin og Saccharin. Honning, der har staaet i en Handlendes Vinduer eller har været udsat for anden Opvarmning, vil ofte gaa i Gæring og er derfor usund. Køb kun — selv om det koster nogle Øre mere — Honning, hvor De har Garanti for en ren og uforfalsket Vare.

Fristelsen.

—0—

Isende kold strøg den skarpe Frostvind langs Nørrevold og fik Folk til at skutte sig, saa selv de rankeste blev rundryggede og duknakkede. Man frøs, saa det knagede.

Med ludende Holdning og Hænderne dybt i Lommen drev Søren Hansen af Sted langs Ørstedsparken; medens Vinden hev og sled brutalt i hans tyndslidte Habit.

Han holdt sig sidelæns op mod Parkens Gitter, som indbildte han sig, at dette gav Læ.

Uden Held havde han søgt Arbejde paa Grønttorvet i Handlertiden og vandrede nu uden een Øre i Lommen mod sit fattige Hjem til Kone og Børn, som sad med tomme Maver ved denkolde Kakkellovn.

En velnæret Herre i tyk Pels gik knejsende forbi. Han frøs nok ikke. Søren Hansen saa længselsfuldt efter den varme Pels og skuttede sig. Kulden gik ham til Marv og Ben.

Den pelsklædte Herre, der hurtig vandt Forspring, stod stille et Øjeblik for at tænde en Cigar, som han fremtog fra Inderlommen, hvorpaa han atter knappede Pelsen og gik hastig videre.

Søren Hansen, der luntede i hans Fodspor, gik med bøjet Hoved og grublede. I mange Uger havde han været arbejdsløs. Hjemmet, som før var saa pænt, var rippet, Kone og Børn var pjaltede, og ingen Udvej havde han til Hjælp.

Pludselig stoppede han op i sin Gang og stirrede mod en brun Genstand, som laa for hans Fod paa Flisen. Han bøjede sig ned og tog den op; det var en velspækket Tegnebog.

En underlig kriblende Følelse greb Søren Hansen. Han kiggede sig om; men ingen var i Nærheden. Febrisk gemte han sit Fund under Trøjen og listede ind i Ørstedsparken mod en afsides Bænk, hvor han med sitrende Hænder og stirrende Øjne gav sig i Lag med at tælle Pengene.

— Fire Tusinde og ni Hundrede og firs Kroner, mumlede han som hypnotiseret, medens han rystende Fingre lagde Sedlerne tilbage i Tegnebogen.

— Her er Redningen, lød det fristende.

— Pengene er ikke dine, lød det advarende som Modvægt.

Men ingen havde jo set, han fandt dem. Søren Hansen knugede krampagtig den fundne Skat i de forfrosne Hænder og tænkte paa de blege og magre Ansigter derhjemme ved det tomme Spisekammer og den kolde Kakkellovn. Var det ikke en Chance, et Fingerpeg af Skæbnen?

Den der skødesløs tabte saa mange Penge, maatte have nok af dem. — Var han da ikke en Daa-re, hvis ikke han udnyttede sit Fund og beholdt det; thi ingen Steder var der Brug for de Penge, som netop hos ham.

Trods Kulden perlede Sveden frem paa Søren Hansens Pande. Han havde hidtil været en ærlig Mand: men i Dag mødte han den store Fristelse, og da kneb det med at staa imod.

Saa huskede han sin Moders Ord, da han første Gang drog ud fra Barndomshjemmet. „Vær fremfor alt ærlig, Søren, og gør aldrig noget, du siden maa angre“.

Og han havde jo trykket Mor i Haanden og lovet det.

Søren Hansen stred endnu med Vaklen i Sindet mod Fristelsens lokkende Røst; men saa lige med et foldede han Hænderne om den fundne Skat, hævede ængstelig Blikket opad og bad: „Led os ikke i Fristelse“, og nu var det ligesom en indre Kraft dukkede hjælpende frem. Rask puttede han Fundet i Lommen og tog Vejen mod nærmeste Politistation.

— Naa, det var et ordentlig Fund, udbrod Overbetjenten og mønstrede med sine erfarne Øjne anerkendende den fattige Mand. Mange Forbrydere havde han med at skaffe, derfor var det ham en glædelig Afveksling at se Ærligheden saa typisk repræsenteret foran Skranken.

Fristelsen var stor, Marie; men jeg kunde dog ikke gøre det, sluttede Søren Hansen ligesom undskyldende sin Beretning ved Hjemkomsten.

— O Gud ske Lov, kære Søren af Du ikke faldt, thi Ærlighed varer længst, smilede hans blege Hustru og nikkede stolt til sin ærlige Mand, uagtet at Armoden og Sulden huserede i det fattige Hjem.

Da ringede det paa Dørklokken. Søren Hansen lukkede op, og den pelsklædte Herre stod i Døren. — Goddag, mit Navn er Grosserer Bruun, træffer jeg Hr. Søren Hansen?

— Ja, det er mig.

— De er en ærlig Mand, Hr. Hansen. Nu kan De hente 500 Kr. i Findeløn. Det var Taksten, sagde Politiet; men jeg ønsker at yde lidt over Taksten. Sig mig, hvad jeg kan gøre for Dem.

Den fremmede saa sig om i Stuen og nikkede til Konen og de undrende Smaa.

— Jeg savner Arbejde, ytrede Søren lavmælet.

— Udmærket. Begynd paa mit Lager i Morgen, jeg har Brug for ærlige Folk.

— — —
Nu er Søren Hansens Hjem atter lyst og lunt, og han er avanceret til Lagerforvalter. Ofte takker han og Marie i Forening Vor Herre for, at han stod ham bi, da han mødte Fristelsen.

En Overraskelse.

—:—

Hans havde kun ét Ønske og ét Maal. I hvert Tilfælde talte han kun om et, og dette ene var at komme til Amerika. Det

te fjerne Land vinkede hans Hu og fyldte hans Tanker. Han havde hørt hjemvendte Amerikanere (eller hjemvendte Danskere fra Amerika) fortælle om Forholdene i dette store, vidtstrakte Rige. Han havde hørt om Frihed og Fremskridt derovre, om Maskiner og store Bygninger. Kort sagt, han tænkte kun paa at komme af Sted.

Men der var én Vanskelighed. Hans Forældre — og især hans Moder — vilde saa nødig, at han skulde drage bort. De var rige og velhavende og sagde, at de skulde nok sætte ham i Vej, hjælpe ham i Stilling. Men det hjalp ikke. Han afviste alle deres Indvendinger og Forestillinger. Han havde faaet Rejselyst og Udlængsel. Der var intet, som kunde holde ham hjemme. Ganske vist var han inderlig bedrøvet over, at hans Forældre vilde sætte sig saa bestemt derimod, thi han var en god Søn og vilde gerne glæde dem, — men her følte han, at han selv maatte vælge.

Og Dagen kom, da han skulde rejse. Da var han 17 Aar gammel. Moderen græd og var næsten utrøstelig. — Viser maaske aldrig mere, klagede hun.

— Aa jo, svarede Hans frimodig, — det gør vi forhaabentlig nok, skønt vi ved jo aldrig, vi Mennesker, naar vi skilles, om vi skal genses. Døden kan overraske ethvert vejfarende Menneske. Hvis jeg f. Eks. rejser til København et Par Dage, saa ved vi jo heller ikke, om vi ses mere. Den gamle skal dø, den unge kan dø, siger det gamle Ord. — Og nu Farvel, lille Mor! Hvad enten jeg er her hjemme, eller jeg er langt borte i det fremmede Land, blandt fremmede Mennesker, forbliver jeg ligefuldt din egen, kære Dreng, og vil Gud, skal jeg nok komme hjem igen og se til dig — og da vil du være mere glad end nogen Sinde.

Og Hans rejste saa. Hans Moders milde Øjne lyste for ham gennem Dis og Taage, lig de alvorsfulde, milde Stjerner, som om Natten vaager. Og han forstod, at — i en Moders milde Blikke, i en Søsters rene Øjne, i hver ædel Kvindes Aasyn skrev sin Lov den evighøje.

Amerika var dog ikke i Virkeligheden for Hans, hvad han havde tænkt og udmalet sig i Fantasien. Han saa nu, at det er ikke Guld alt det, som glimrer, — at der er Forskel paa at se en Ting nærværet og saa paa Afstand. Vel fandt han meget stort og herligt i Amerika — herlige Bygninger, mægtige Maskiner, storslaede Forhold, — men det hjemlige fandt han ikke. Der var Dage, da han længtes inderlig efter gamle Danmark — efter Bøgeskoven og den frodige Kløvermark. Og der var Tider, hvor han savnede den gamle Landsbykirke, hvor han ofte havde siddet sammen med sine Forældre og sunget de dejlige Salmer.

— Jeg bliver ikke gammel i Amerika! kunde han saa sige. Men han vilde ikke hjem lige straks, — han vilde se sig om.

Men saa fik han en Tanke, som helt tog Magten fra ham. Han kom til at tænke paa, hvor det kunde være dejligt at overraske sin Mor — ved at komme ganske uventet hjem — f. Eks. til den første Jul.

Gennem alle hans Moders Breve gik det som et stadigt Omkvæd, at hun længtes efter sin store Dreng, at hun saa gerne

vilde opleve den Dag, da hun atter kunde byde ham velkommen hjem.

Hans forlod saa Amerika. Han havde været der i cirka halvtredje Aar; men han meddelte ikke sin Moder, at han vilde komme. Det skulde være en Overraskelse. — Aah, hvor han glædede sig til at se sin Moders Glæde og Overraskelse.

Og Dagen kom, da Hans atter naaede til sin Hjemegn. Han kom til Landsbyen, hvor hans Forældre boede, med det sidste Aftentog. En lille halv Time efter stod han ved Hjemmets Dør. Alt var tyst og stille, thi alle var gaaede til Ro. Hans Moder som sædvanlig med ham i sine Tanker. Han syntes at han aldrig havde været saa glad og lykkelig som i dette Øjeblik. Om nogle Minutter skulde hans Moder glædes som ingen Sinde.

Da slog en anden Tanke ned i hans Sjæl, en Tanke, som i Øjeblikket næsten tog Vejret fra ham: Sæt, at hun ikke var i Live! — Hun kunde være død mange Gange, siden han forlod Amerika!

— Aa Gud! næsten raabte han. — Jo, jeg skal faa Lov til at se hende, faa Lov til at glæde hende!

Han bankede paa Ruden til sine Forældres Sovekammer.

— Hvad er det? Hvem er det? blev der svaret der inde fra.

— Det er en rejsende! Kan jeg faa Lov at blive her i Nat? svarede Hans med noget paataget Stemme.

Men en Moder kender sin kære Drengs Røst gennem alle Roster. Hans hørte, der blev Larm og Uro derinde, og et Øjeblik efter følte han sin Moders Arme om sin Hals!

Nu havde hun ham, som hun havde længtes efter og bedt for hver Dag og hver Aften, siden han rejste.

Tungt at skilles — men sødt og velsignet at mødes for dem, som gerne vil sammen være. — Ja, — nødig siger vi Farvel, men Velkommen, oh, hvor gerne!

FM

J. A. K.

henviser til omstaaende Annonce. Frederik Karl Kristiansen er Broder til den landskendte Landinspektør fra Brande. Han er »Næstformand« i Hovedledelsen og har lige siden J. A. K. begyndte været en meget ivrig Talsmand for Idéen. Det koster selvsagt J. A. K. her paa Bornholm store Anstrengelser at faa en saa fremragende Taler herover og vi forventer derfor stor Tilslutning til disse Møder.

Vi tillader os at gengive nogle Vers af Frederik Kristiansen fra J. A. K.-Bladet:

Der er her i Danmark
en Masse at gøre,
men ingen har Penge,
ingen har Raad,
bestandig det samme
man rundt om maa høre,
men aldrig man saa den befriende Daad.
En Masse af ledige Stakler der gaar,
men aldrig til mere end Almisser naar,
mens Skatter og Renter
i dyre Procenter
de stræbsomme henter til haabløse Kaar.

Vi har her i Danmark
en trykkende Krise,
en abnorm udviklet Produktivitet;
vi har en uhyggelig Masse at spise,
de vældigste Lagre som nogen har set,
og det er det værste
ved den Produktion!
det kan ikke laves paa anden Facon;
til Skatter og Renter, til dyre Procenter
skal Penge man hente
just ved Produktion.

Vi har her i Danmark
de klogeste Hjerner,

der sidder derinde paa Christianborg, samvittighedsfulde de sidder og værner hver eneste Vælger mod Uro og Sorg, og Lovkværnen maler hver eneste Dag, og alle saa vinder de sejrende Slag. Og Vælgerne venter,

mens Skatter og Renter i dyre Procenter skal ha' sin Tribut.

Vi har her i Danmark
de slittige Hænder,
der virker herude i tusinde Hjem,
den navnløse Skare,
som Verden ej kender,
de mange i Folket, der bærer os frem,
der tager sin Tørn
med et taalmodigt Sind,
mens Næringsorg furer
den sundeste Kind;
thi Skatter og Renter i dyre Procenter
paa Henstand ej venter —
for Loven er streng!

Vi har her i Danmark
de Tanker, der bærer
til Samling, til Frihed, til lysere Kaar,
og Folket det lytter, det undrende lærer,
indtil det tilsidst til Erkendelse naar.
Af Jorden ved Arbejdets skabende Kraft
fremstod Kapitalen, vi aldrig har haft —!
De Skatter og Renter,
de dyre Procenter
fuldstændig forsvinder for J. A. og K.
Anton Dam.

Fra Uge til Uge.

—0—

RØDE KORS

afholdt Onsdag Aften sin aarlige Generalforsamling.

Formanden, Fru Smedem. Pedersen, aflagde Beretning og Kassereren oplæste Regnskabet, som godkendtes.

Regnskabet balancerede med Kr. 1064.58, heraf Kassebeholdning fra forr. Aar Kr. 774.22, Renter Kr. 22.13, Tilskud fra Kommunen Kr. 75.00, Mærkesalg Kr. 22.45, Kontingent Kr. 162.00, Div. Indtægter Kr. 8.78. Udgifterne (herunder Indkøb til Depotet) Kr. 207.36. Kassebeholdning pr. 30.-12.-34 Kr. 857.22.

Derefter indvalgte Fru Anna Jensen, Sandvig i Bestyrelsen i Stedet for Fru Klo, der ikke ønskede Genvalg.

Det vedtoges at opsætte en Redningspost med Redningskrans og Line ved Næs (Allinge) og en Redningspost med Redningskrans, Line og Alarmhorn paa den sydlige Badestrand ved Sandkaas. Som bekendt findes der allerede i Sandkaas en Redningspost med Baad og alle Hjælpe midler til Druknenes Redning.

Der blev i Sommer afholdt en Demonstration af Materiellet paa Sandkaas Badestrand. Demonstrationen lededes af Intendant Sørensen og samlede et stort og interesseret Publikum.

Depotet i Allinge har i Aarets Løb haft 57 Laandtagere. Der findes ca. 100 forsk. Genstande foruden en Sygevoogn, en Baare, et Par Krykker og en Del Tæpper. Udlaan sker ved Henvendelse til Fru Ridder, Sparekassen.

Persil-Filmen,

der Tirsdag og Onsdag fremvistes i Allinge Biograf, havde hver Gang samlet fuldt Hus. Den interessante Film over Emnet Vask, Videnskab og Velvære, vandt i høj Grad Publikums Bifald, da den jo mere er en Underholdningsfilm end en Reklamefilm. Den forevises i Rønne hver Dag Kl. 16 fra den 14. til den 29. Januar.

Biografen

fremviser i denne Uge den store Latter-Succes „Fra Diavolo“ med Gøg og Gokke i Hovedrollerne. Det er den bekendte Opera af samme Navn, der i amerikansk Lystspil-Isenesættelse har faaet hele Verden til at ryste af Latter. Der er 3 Forestillinger, saa De kan let faa Lejlighed til at le med.

Der er

Aarligt Udsalg

Aarligt Udsalg i MAGASIN DU NORD betyder Lejlighed til at købe Kvalitetsvarer til ekstra lave Priser.

Fra Mandag den 14. Januar.

MAGASIN DU NORD

Hvide Varer.

Bleget Lagenstout 140 Ctm. god Kv. pr. m.	1,51
do. ekstra svær	1,58
er begge udmærket egnet til Hoteller og Pensionater.	
Bleget Lagenstout 125 Ctm. pr. m.	1,32
Ubleget Lagenstout 125 Ctm. fra pr. m.	0,88
Hvidt strib. Dynebetræk fra pr. m.	1,16
" mønstreret do. pr. m.	1,76
Enkeltbreddet bleget Stout pr. m.	0,72
En særlig smuk og god Kv. bleget Stout	
72 Ctm. br., vasket, glimrende	
til Skjorter, Damekitter og Pudevaar pr. m.	0,86
Ublig. Stout fra pr. m.	0,49
" Kipr. Stout	0,77
" Drillings fra pr. m.	0,86
Kraftig halvlin. Haandklædedrejl 50 Ctm. br.	
pr. m.	0,98
Smuk halvlin. do. 55 Ctm. br. pr. m.	0,95
Hellinnet Viskedrejl med lilla Tærn	
60 Ctm. særligt Tilbud, pr. m.	1,13
Halvlin. Viskedrejl 50 Ctm. br.	
m. grøn Tærn pr. m.	1,16
Hellin. m. rød og blaa Tærn pr. m.	0,90

Haandklæder.

Kekkenhaandklæder 46/80 pr. Stk.	0,40
Halvbleget svære vaffelv. 50/100	1,15
Hellin. strib. 50/90 pr. Stk.	1,22

Fjertæt Dynesatin,

Nankin og Bolstre.

Dobb. br. rødt og blaat Nankin pr. m.	2,39
Dobb. br. rødt og blaat Satin pr. m.	3,42
Dobb. br. stribet Nankin pr. m.	1,58
" " " Satinbolstre	1,98

Kulørte Bomuldsvarer.

Bomuldstøj til Forklæder og Kitler	
74 Ctm. br. fra pr. m.	0,59
Dobb. br. Dynebetræk fra pr. m.	0,98
Mønstrerede Sirtser fra pr. m.	0,90
Farvet Medium, lilla, før 1,35 uds. for pr. m.	0,65
Strib. Pyjamasflonel fra pr. m.	0,71
Blomstret do. fra pr. m.	0,68
Møbelsirts fra pr. m.	0,53

Møbelstoffer.

2 nye gode Dess. 130 Ctm. br. pr. m.	3,47
ogsaa gode til Divantæpper.	

Mønstreret Gulvbeklædning.

183 Ctm. lig Linoleum pr. m.	2,57
Mønstreret Linoleum 200 Ctm. br. pr. m.	6,75 og 4,95

Hvide, creme og kulørte Gardiner.

Vi har et meget stort Udvalg i Gardiner, Storesstof,	
Voile og Etamine. Ecrue Marquissettes 90 Ctm. br.	
fra pr. m.	0,71

Uldtæpper.

Lysdrap 125/160 Ctm.	4,19
" " "	6,75
" " "	9,23
" 125/190	5,22
" " "	7,65
" " "	10,67

Bomuldstæpper.

Graa 125/160	2,00
Kulørte 140/190 tærnedede paa begge Sider fra	5,40

Krøluldstæpper.

Et Parti gode Tæpper 125/180 med smukt	
mønstreret Kretonne pr. Stk.	9,15

Udrangerede Varer

fra Status.

Blaa Fiskertøjer forsk. Størr. Dess. som ikke	
skal føres mere udsælges til 1/3 Pris.	
4 Stk. Herre-Uldveste 3,50 3,85 4,75 6,00 1/2 Pris.	
5 Stk. Herre-Pyjamas Størr. 48-50 fra	3,50 - 5,00
Kulørte Manchetskjorter 37-38-39-40-42	
med 2 Flipper	2,50 3,50
Frasorterede bløde Filthatte	2,00
Sportshuer	1,00
1 Kødeldragt drap, falmet Størr. 92 før	7,75 nu 3,50
2 Stk. tærnet Arbejdsskjorter falmet	
Størr. 38-41 før	3,80 nu 1,80
Et Parti blaa Kasketter med blank Skygge,	
Faconer som udgaar, alle Størr.	
før	4,50 5,50 nu 2,50

Alle kulørte uldne Drengeridebenklæder, halv Pris
 Alle blaa korte Drengcheviotsbenklæder,
 halv Pris, i Størr. 2-4-5-7.
 Lange do. Størr. 8-9-10 uden ekstra Vidde
 ved Foden, halv Pris.
 Udrangerede kulørte Drengsportsskjorter
 Længde 65 Ctm. 1,00 70 Ctm. 1,25 75 1,50
 80 1,75 85 2,00 90 2,25
 9 Stk. Drengskindhuer forskell. Størr.
 sorte, før 3,30 nu 1,00
 Et Parti kulørte Pigebenklæder med laadden
 Vrange (13-15 Aar) før 1,40 2,10 nu 0,75 0,95
 En Del gode Korsetter, Størr. 72 og 78 1,50
 Et Parti Korsetletter, Størr. 89-88-90-92-94
 Elastiken mindre gode, før 10 Kr., nu 1,25
 Et Parti uldne kulørte Dameveste uden Ærmer
 og Slipover, før 6-11 Kr., nu 2,00

Damepyjamas, før 8,85-11,25, nu 2,75-3,75
 Et Parti kulørte Perlegarns Babykjoler, pr. Stk. 0,50
 do. med Benklæder 0,85
 11 Stk. sorte Dame- og Herre-Paraplyer,
 moderne Facon, uds. til halv Pris, før 2,00-7,50
 Kulørte uldne Dameluffer, før 1,50-3,00, nu 0,50

Alt i Sommer- og Vinter Dameovertøj udsælges til
 smaa Priser, frasorterede Frakker 15 20 25 Kr.
 10 Stk. Pige- Sommerfrakker 100 Ctm. lange
 udsælges for 2,85 pr. Stk. Uldne Kjoler extra billigt.

En Mængde Rester, gode Rester af alle Arter Me-
 tervarer er fremlagt til smaa Priser:

Paa alle ikke nedsatte Varer gives 10 pCt. und-
 tagen Uldgarn og D.M.C. Artikler.

Rester og nedsatte Varer kan kun sælges pr. Kont-
 tant, ligesom de 10 pCt. kun gives ved kontant
 Betaling.

Victor Planck, Allinge.

— Telefon 5 —

Bødker Matts J. Forslund døde i Søndags, 75 Aar gammel. Forslund er født i Søderup Sogn i Sverige og kom til Bornholm 1878, To Aar senere bosatte han sig i Allinge, hvor han foruden Bødkeriet efterhaanden blev Øst-bornholmske Dampskibsselskabs betroede Mand her paa Havnen ved Losning og Ladning af Skibene. Forslund blev gennem Aarene en kendt og skattet Allinge-Borger, flink, paalidelig og altid tjenstvillig overfor Passagererne og Byens Borgere, som havde Ærinde paa Havnen. Trænet gennem Arbejdet og Baksning med det tunge Stykgods havde Forslund i Forhold til sin Størrelse Kæmpekræfter, og det var først i de sidste Aar at den gamle Kraftkar modvillig maatte give op og overlade Pladsen til den yngste Søn.

Begravelsen finder Sted Søndag fra Allinge Kirke, og mange af Byens Borgere vil sikkert følge den gamle Hædersmand til hans sidste Hvilested.

Tak for udvist Opmærksomhed ved vort Sølvbryllup. Petra og Chr. Kaas, Størdal.

Svinekort købes. Altid højeste Pris. Axel Frederiksen, Allinge. Tlf. 25.

Husbestyrerinde

kan faa let Plads fra 15. Januar. Lærkesvang, Olsker. A. Nielsen.

En Guldring tabt,

mrk. »Elin 27.-1.-1912«, fra Byggehøj gennem Aamindet til Landevejen Allinge—Hasle. Bedes med Ducør afleveret til Martin Andersen Humledal, Sandvig.

En næsten ny

Rejsegrammofon

samt en Slagbænk staar til Salg hos Kristine Jørgensen, Østergade, Allinge.

Undertegnede har fra 1. Januar begyndt en

S Y S T U E

hos Skrædder Jens Nielsen Rutsker, og anbefaler mig til de ærede Kunders Velvilje.

Laura Nielsen.

Overtræksstøvler!

Galoscher! Stort Udvalg. Smaa Priser. C. Larsen, Allinge.

Allinge Skæreri

anbefaler sig med al Skæring, Høvlning samt Salg af tørt Brænde i større og mindre Partier til billige Priser. Tlf. 29. Geert Hansen.

Min Systue

er flyttet til Barber Larsens Ejendom — og anbefaler jeg mig fremdeles med al Kjølesyning. Ærbødigst Sonja Berggren, Allinge.

Varm Blodpølse

faas hver Fredag Middag. Dina Sørensen, Allinge.

Biografen.

Fredag Kl. 8. Søndag Kl. 4 og Kl. 8.

Den store Lattersucces FRA DIAVOLO

En meget komisk Opera med Gøg og Gokke. — Filmen har faaet hele Verden til at le.

Moderne Ure
 Væg-Consol-Nips-Vække-
 Conrad Hansen
 Allinge Ur- og Guldmedeforretning
 Tlf. 140

Alle Tryksager

saasom

Regninger, Meddelelser, Konvolutter, Dags-Dato, Vekselsblanketter, Visithort og Takkekort, Love og Regnskaber, Sange og Salmer, Medlemskort

leveres bedst og billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

J. A. K. afholder offentlige Møder

Olsker, Forsamlingshuset Torsdag d. 17. ds.
 Rutsker do. Fredag d. 18. ds.
 Klemensker Kroen, Lørdag d. 19. ds.
 Alle Steder Kl. 7,30.

Gartner Fr. K. Kristiansen, Udby, taler. Efter Foredragene fri Diskussion. Entree 50 Øre. Amtsledelsen.

Engelsk Undervisning

ønskes i Allinge, Sandvig eller Omegn. Strandhotellet, Sandvig. Tlf. 14 2-300 Høns, ikke over 2 Aar, ønskes til Købs.

Bornholms Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge. Kontortid 9-12 og 2-4. Renten paa Indskud er paa 3 Mdrs Opsigelse 3,5 pCt. p. a. Alm. Sparekassevilkaar 3 — — Boxer udlejes.

Bryllupsange

og Festsange hurtigt og billigt Allinge Bogtrykkeri

Gravsange

billigst Allinge Bogtrykkeri.

Gaa aldrig paa Akkord med dit Hjerte.

Jeg ser hende saa tydeligt for mig, og hendes sorgfulde, alvorstunge Ord lyder endnu i mine Øren. Om jeg saa bliver halvfjerdssindstve Aar og derover, vil jeg ikke kunde glemme hendes Ord, da hun sagde: „Gaa aldrig paa Akkord med dit Hjerte. Det er ikke ene Synd, men det er Helligbrøde. Du forspilder ikke alene dit eget Livs Lykke, men maaske ogsaa et andet Menneskes Hjertefred og Livets Lykke.

Og hun kunde jo tale med af Erfaring — af sørgelig Erfaring. Der var en ung Mand, som hun holdt af, og han af hende, — men de var begge ubemidlede, og det trykkede særlig hende — i hvert Tilfælde til sine Tider. Hun syntes, det kunde blive svært at komme gennem Verden, naar man kun skulde leve i smaa Kaar.

Da var der en Rigmand, som anholdt om hendes Haand. Han var som sagt rig, men ogsaa mere end halvgammel og meget gerrig. Det blev en slem Fristelse for hende, Hun saa Rigdommen vinke. Hun følte Herligheden ved at blive rig — faa fine flotte Klæder, eget Køretøj — komme med til store Selskaber, faa Tjenere under sig osv. — Jo, hun saa det alt sammen. — Hun grublede og spekulerede. Det var, som hun ikke kunde magte sine egne Tanker. Hun følte godt, at det var galt at svigte sin kæreste Ven, — at han vilde tage sig det nær. Men det var ogsaa dejligt at kunne blive rig.

Det vilde kun koste hende et Ord! Tænk et eneste lille Ord, et lille Ja, og — hun vilde blive rig — meget rig — maaske den rigeste Kone i mange Miles Omkreds!

Hun var syg af Overvejelser, — og vælge skulde hun, og vælge maatte hun; thi han, den rige Bejler, trængte ind paa hende, han vilde have hendes Svar.

Da fik hun en ulykkelig Indskydelse, som blev afgørende for hendes Beslutning og hendes Valg. Hun kom til at tænke: „Aa, han er jo gammel, den rige Knark! Han lever maaske ikke saa længe, og tænk, saa var hun ene Ejer af hele Herligheden! Hendes kære Ven skulde saa vente paa hende, og hun skulde bringe ham hele den store Rigdom, lægge den for hans Fod og sige: „Vær saa god, min kære, trofaste Ven! Alt dette giver jeg dig nu! Det er Lønnen for din Troskab!“

Hun levede sig saaledes ind i disse Tanker, at de ligefrem betog hende. Det var Omkvædet i alle hendes Tanker: „Det varer kun nogle faa Aar, maaske fem, seks — eller noget lignende — og saa — saa var hun fri, — fuldständig frank og fri!“

Det var med disse og lignende Tanker, hun sagde Ja til den rige, halvgamle Bejler. Og — hun blev hans Hustru.

Men hun vaagnede op som af en Drøm til den nøgne, haarde Virkelighed. Hun saa, hun havde fejlet — havde jo ligefrem solgt sig til en Mand, som hun slet ikke holdt af, — ja slet ikke kunde lide. Hun følte Væmmelse for sig selv og Lede for den Mand, hvis Hustru hun skulde være.

Alt som Dagene gik, følte hun sig mere og mere ulykkelig. Det var, som om hele hendes Himmel var overtrukket med tunge Uvejrskyer, som var hun ude i en Nat, der aldrig fik Ende. Hun kunde udbyde i stille Fortvivlelse: „Aa gid det var Aften og det hele var forbi!“

Den Ven, som hun elskede — og elskede nu mere end nogen-sinde — havde taget sig det nær, at hun vilde svigte ham. Han kunde ikke holde ud at være i hendes Nærhed. Han rejste bort, og ingen fik Meddelelse om, hvor han rejste hen.

Og Dagene gik saa. De sled sig langsomt hen.

Aar gik hen, det ene efter det andet. — Den rige, gamle Knark tænkte slet ikke paa at dø. Han var forsigtig og vaagede omhyggeligt over sit dyrebare Liv. — Ja, han holdt det godt ud, thi han levede i 27 Aar.

Da var hun selv udslidt, falmet af Aar og Ælde og stadig Græmmelse. Hun havde faaet Rigdom, — men hvad havde hun betalt for den? Sit Hjerteblood og Tabet af sin Livslykke!

Hun forstod, at man ogsaa kan købe Guld for dyrt. Meget havde hun givet — og intet havde hun i Grunden faaet. Hun forstod ud fra dyrekøbt Erfaring, at Rigdom er intet, betyder intet overfor det at være et hjerteglad Menneske.

Hvor ofte havde hun ikke sagt til sig selv, at hun vilde tusind Gange hellere bo i det fattigste Hjem med ham, hun elskede, sin hjertenskære Ven. end leve i et gylden Palads med den Mand, til hvem hun havde solgt sig — for Rigdom. Hun havde lukket sig selv inde i Bjerget — lukket sig selv ude fra Lys, Luft og Lykke.

„Gaa aldrig paa Akkord med dit Hjerte — med din Kærlighed!“ Det blev et Ord, som hun ofte udtalte, og det lød i hendes Mund med et Drag af dyb Tungsind.

Sin Ven fandt og saa hun aldrig. Hun havde jo stødt ham bort — havde selv forspildt sin Lykke — ved at gaa paa Akkord med sit Hjerte.

Og hvad kan et Menneske give til Vederlag for sit inderste Indre?

Kærligheden, der varer gennem Aarene.

—o—

Alle Mennesker ser med blide Øjne paa en, der er forelsket. Og alle bærer over med de Daarskaber, der begaas i Kærlighedens Navn. Selv ikke den mest indgroede Kyniker kan se paa et ungt forelsket Par uden at føle en Sug om Hjertet ved Mindet om længst forsvundne Dage og en eller anden halvglemmt romantisk Episode fra Ungdommen, eller ogsaa en sviende Smerte ved Tanken om et Tab, som aldrig kan glemmes eller erstattes.

Og gammel Kærlighed er det vidunderligste af alt. Den Kærlighed, som har holdt gennem Aarene. Den Kærlighed, som har modstaaets Livets Prøvelser og Genvordigheder, dets Slid og Slæb. Man møder den kun sjældent. De fleste Ægtefæller har forlængst slidt Romantikens Klædebon til Pjalter, naar de har naaet Livets Midte, og er de først kommet op i Aarene, minder de snart om to gamle Heste, der saa længe har gaaet i Spand sammen, at de nu er blevet vant til hinanden. Hvis en af dem døde, vilde det jo nok betyde et Savn for den anden, men mest fordi det vilde medføre en Omvæltning i det daglige Liv. Af virkelig Kærlighed, Kammeratskab og Glæde for hinanden er der intet tilbage.

Nu og da møder man dog virkelig et gammelt Par, der stadig er som nyforlovede, lige saa forelskede og sentimentale, som da de var Kærestefolk. Gammel Kærlighed er det sjældneste og skønneste Syn her paa Jorden. Mer

end noget andet fylder det os med Misundelse, for man kan ikke lade være at tænke paa de mange lykkelige Aar, som saadan et Par har haft, paa den Forstaaelse, der har gjort, at de virkelig har kunnet dele Sorg og Glæde med hinanden.

Hvordan sker et saadant Mirakel i en Tid, hvor Kærligheden saa ofte er en Lygtemand, og hvor de allerfleste Ægteskaber er en sørgelig Fiasko? Skulde det være muligt for enhver Ægtemand og Hustru at sikre sig denne ubeskrivelige Trøst i Alderdommen? Eller er det kun en Gave, Guderne skænker deres Yndlinge? Jeg spurgte engang en af disse udvalgte, og han svarede:

— Der er intet som helst til Hinder for, at enhver Mand og Kvinde, som elsker hinanden, skulde bevare sin Kærlighed ren og usvækket Livet igennem. Tværtimod skulde Kærligheden naturligvis blive stærkere efterhaanden som Aarene gaar, og Mand og Hustru knyttes tættere sammen af de fælles Oplevelser og Erfaringer.

Naar dette ikke sker, er det fordi Mænd og Kvinder er for dumme til at forstaa, at man allerede i Ungdommen, naar man er glad og romantisk og tiltrækkende, skal spare op af sin Kærlighed til Alderdommen, naar man ikke længere kan vække andres Følelser eller drage Folk til sig ved sin personlige Tiltrækning, ganske paa samme Maade som man i Ungdommen skal lægge Penge til Side til den Tid, da man ikke længere kan arbejde.

Min Hustru og jeg har holdt vor Kærlighed levende ved ikke at trække for store Veksler paa den. Der er Mennesker, som tror, at det, at de elsker en anden, giver dem Ret til at optræde i Ord og Handling over for denne anden som de ikke vilde optræde over for deres værste Fjende. Saadan har vi aldrig baaret os ad. Jeg har aldrig talt anderledes til min Kone, end jeg vilde have gjort i vore Forlovelsesdage.

Vi har aldrig aabnet hinandens Breve eller forlangt Regnskab af hinanden for hver Minut, vi var borte fra hinanden. Selvfølgelig har der været Uoverensstemmelser imellem os, men vi har altid drøftet dem aabent og roligt i Stedet for at blive hidsige og vrede.

Vi har vaaget over vor Kærlighed og plejet den med daglig Hensynsfuldhed og Paaskønnelse, og derfor brænder den stadig lige lys og klar.

Allinge-Sandvig Sømandsforening

afholder ordinær Generalforsamling Tirsdag den 15. ds. Kl. 8 i Fru Christensens Havestue.

Bestyrelsen.

Allinge-Sandvig Sygekasse

Alle Kontingent-Restancer til Sygekassen maa være indbetalt paa Kontoret inden den 15. Januar d. Aar.

Kontortid daglig 2—4.

Lørdag 2—4 og 7—9.

Bestyrelsen.

Vil De have Fred

paa Deres Jorder eller i Deres Haver for fremmede Jægere, omstrefrende Hunde eller Naboens Fjerkræ, saa indryk en lille Annonce i NORDBORNHOLM, der kommer i saa at sige alle Hjem i Allinge-Sandv. og nærmeste Sogne.

Nyt i Rønne!

Den store Persil Talefilm opføres

Olga Svendsen i Vaskekøns arrigt gemytlige Rolle

GRATIS

PERSIL-FILMEN er kommet til Rønne. — Paa Grund af den enorme Succes denne Film har haft Landet over, ventes der stor Tilslutning. Derfor bør De sikre Dem en Plads i god Tid. Indbydelsen gælder specielt Husmødrene, men ogsaa Ægtemændene er hjertelig velkomne. Altsaa i

Gerhard Jessen som Prototypen paa en distret Professor

Rasmus Christiansen som Vaskekøns forsørger Mand

Raadhus-Teatret RØNNE

Alle Hverdage fra Mandag den 14. til Tirsdag d. 29. Januar Kl. 4 og desuden Torsdag d. 17. Januar Kl. 7.30 Aften.

Det bliver en rigtig Oplevelse at se denne enestaaende Film. Enestaaende — fordi den ikke alene er fornøjelig, men ogsaa belærende! Den handler om Vask og Mennesker og dagligdags Problemer, saadan som de former sig i ethvert Hjem.

Sio Erlind som den søde nabbede Husassistent

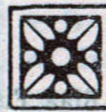
Olaf Fønss i Rollen som alvorfuld Videnskabsmand

Randt Michelsen som den stillfulde Professorfrue

GRATIS ADGANG FOR HUSMØDRE. Børn over 12 Aar kan kun faa Adgang i Følge med deres Forældre. Børn under 12 Aar kan kun faa Adgang, dersom Pladsforholdene tillader det.

Husk gratis Forestilling!

STAMMERSHALDE

er aabent hele Aaret Billiard til fri Afbenyttelse

Vi maa have Bestillinger 1935 over

Kløver-, Græs- og Roefrø

snarest mulig, for at kunne sikre Levering af bedste Sorter.

Kunstgødning og Gødningskalk

bedes forudbestilt i

Nordlandets Handelshus.

Friske Æbler til smaa Priser

samt store søde Appelsiner og alle Slags tørrede Frugter af bedste Kvalitet sælges til smaa Penge.

Nordlandets Handelshus.

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende paa Annoncer paa de tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemteste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

Tegn Abonnement paa Nordbornholm

Den Krone, Bladet koster pr. Kvartal, godtgøres ved Avertering indenfor samme Tidsrum, og gør det muligt for os at vinde nyt Opland.

Hver enkelt Egn har Interesse af at have et Blad, hvori man under et kan faa Egnens Beboere i Tale. Derfor er alle Foreninger og i det hele taget alle Averterende interesserede i at „Nordbornholm“ faar saa stor en Udbredelse som mulig. —

Averterende, der tegner Annoncer for hele Kvartalet, opnaar en betydelig ekstra Rabat.

Mangler De en god Idé ved Udkast til en virksom Reklame? Vi er altid til Tjeneste med gode Raad og billigste Pristilbud.